

Dziennik Urzędowy L 15

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
18 stycznia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 31/2008 z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Republiką Madagaskaru a Wspólnotą Europejską** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 32/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾** 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 34/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 13
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 35/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004 15
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 36/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do wołowiny i cielęciny 16
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 37/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008 20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 38/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1529/2007 dla podokresu styczeń 2008 r.	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 39/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	25

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/58/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 listopada 2007 r. zezwalająca na zakwaszanie moszczu gronowego i wina produkowanych w strefach uprawy winorośli B w Austrii w roku winiarskim 2007/2008 (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5615)

28

2008/59/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2007 r. dotycząca zmiany współczynników korygujących, stosowanych od dnia 1 sierpnia 2006 r., 1 września 2006 r., 1 października 2006 r., 1 listopada 2006 r., 1 grudnia 2006 r. i 1 stycznia 2007 r., do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich oddelegowanych do pracy w krajach trzecich, jak również niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich przez okres do dziewiętnastu miesięcy od ich przystąpienia do UE

29

2008/60/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2003/548/WE w zakresie usunięcia pewnych typów łączy dzierżawionych z minimalnego zestawu łączy dzierżawionych (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6635) ⁽¹⁾

32

2008/61/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 stycznia 2008 r. zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w zakresie przywozu z Brazylii świeżego mięsa pochodzącego z bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 28) ⁽¹⁾

33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 31/2008

z dnia 15 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Republiką Madagaskaru a Wspólnotą Europejską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Tekst umowy jest dołączony do niniejszego rozporządzenia ⁽¹⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 oraz ust. 3 akapit pierwszy,

Artykuł 2

Wielkości dopuszczalnych połowów ustalone w protokole do umowy zostają rozdzielone między państwa członkowskie w sposób następujący:

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota i Republika Madagaskaru wynegocjowały i parafowały umowę o partnerstwie w sprawie połowów przyznającą rybakom ze Wspólnoty wielkości dopuszczalnych połowów na wodach Republiki Madagaskaru.

(2) W interesie Wspólnoty leży zatwierdzenie tej umowy.

(3) Należy określić metodę podziału wielkości dopuszczalnych połowów pomiędzy państwa członkowskie,

Kategoria połowów	Rodzaj statku	Państwo członkowskie	Licencje lub kwoty
Połowy tuńczyka	Sejnery-zamrażalnie do połowów tuńczyka	Hiszpania	23
		Francja	19
		Włochy	1
Połowy tuńczyka	Taklowce powierzchniowe o tonażu większym niż 100 GT	Hiszpania	25
		Francja	13
		Portugalia	7
		Zjednoczone Królestwo	5
Połowy tuńczyka	Taklowce powierzchniowe o tonażu mniejszym lub równym 100 GT	Francja	26
Połowy gatunków głębinyowych	Połowowe kampanie eksperymentalne takłami lub sznurami stawnymi dennymi kotwiczonymi	Francja	5

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Republiką Madagaskaru a Wspólnotą Europejską.

Jeżeli wnioski o licencje z tych państw członkowskich nie wyczerpią wszystkich wielkości dopuszczalnych połowów ustalonych w protokole, Komisja może uwzględnić wnioski o licencje z innych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Tekst umowy patrz: Dz.U. L 331 z 17.12.2007, str. 7.

Artykuł 3

Państwa członkowskie, których statki dokonują połowów na mocy niniejszej umowy, powiadamiają Komisję o ilościach każdego z zasobów złowionych w obszarze połowowym Madagaskaru zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
M. L. RODRIGUES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 32/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	134,0
	MA	53,3
	TN	129,8
	TR	99,8
	ZZ	104,2
0707 00 05	JO	187,5
	MA	48,4
	TR	114,1
	ZZ	116,7
0709 90 70	MA	97,4
	TR	140,9
	ZZ	119,2
0709 90 80	EG	313,6
	ZZ	313,6
0805 10 20	EG	48,6
	IL	54,3
	MA	72,8
	TN	62,9
	TR	80,2
	ZA	52,9
	ZZ	62,0
0805 20 10	MA	108,5
	TR	101,8
	ZZ	105,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	63,4
	IL	76,2
	JM	120,0
	TR	80,4
	ZZ	85,0
0805 50 10	BR	72,8
	EG	102,1
	IL	123,3
	TR	119,8
	ZA	54,7
	ZZ	94,5
0808 10 80	CA	96,2
	CN	76,8
	MK	40,4
	US	115,5
	ZA	59,7
	ZZ	77,7
0808 20 50	CN	65,6
	US	88,7
	ZZ	77,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 33/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Komisja rozpoczyna program prac mający na celu stopniowe badanie substancji czynnych dostępnych na rynku w okresie dwóch lat od daty notyfikacji niniejszej dyrektywy. Program został podzielony na cztery etapy, z których ostatni zakończy się dnia 31 grudnia 2008 r. zgodnie z decyzją Komisji 2003/565/WE z dnia 25 lipca 2003 r. wydłużającą okres przewidziany w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽²⁾.
- (2) Pierwszy etap programu ustanowiono na mocy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽³⁾. Drugi i trzeci etap prac ustanowiono rozporządzeniem Komisji (WE) nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiającymi szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1490/2002 ⁽⁵⁾. Czwarty etap programu ustano-

wiono na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁶⁾.

- (3) Ustanowienie szczegółowych zasad dla ponownego składania wniosków, pozwalających uniknąć powielania wykonanej pracy, utrzymać wysokie normy bezpieczeństwa i zapewnić szybkie podejmowanie decyzji, jest konieczne dla włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych objętych pierwszym, drugim, trzecim i czwartym programem prac, jak określono w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy. Ponadto należy określić zależności między wnioskodawcami, państwami członkowskimi, Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwanym dalej „Urzędem”, i Komisją oraz obowiązki spoczywające na każdej ze stron w zakresie stosowania procedury.
- (4) Dokumentacje dla substancji objętych pierwszym etapem przedłożono w 1995 i 1996 r. W odniesieniu do tych substancji Urząd nie przeprowadził wzajemnej weryfikacji. W związku z terminem złożenia pierwotnych dokumentacji i rozwojem wiedzy naukowej, znajdującym odzwierciedlenie w wytycznych opracowanych przez służby Komisji, w odniesieniu do tych substancji należy wymagać pełnej i aktualnej dokumentacji, a Urząd powinien z zasady przeprowadzać wzajemną weryfikację. Zasadniczo takie same przepisy powinny mieć zastosowanie do substancji objętych 2, 3 i 4 etapem programu przeglądu, ale w przypadku gdy projekt sprawozdania z oceny został już sporządzony, a wniosek został przedłożony we właściwym czasie od chwili podjęcia decyzji o niewłączeniu substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, można zastosować procedurę przyspieszoną.
- (5) Ponieważ do substancji objętych drugim etapem miały zastosowanie rygorystyczne terminy, konieczne było podejmowanie decyzji w oparciu o dostępne informacje uzyskane podczas wzajemnych weryfikacji przeprowadzanych przez Urząd. W wielu przypadkach pojawiły się przyczyny, dla których substancje nie zostały włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dla tych substancji pierwotne dokumentacje zostały złożone najpóźniej w kwietniu 2002 r. W odniesieniu do nich Urząd przeprowadził wzajemną weryfikację

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/50/WE (Dz.U. L 202 z 3.8.2007, s. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 31.7.2003, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.7.2000, s. 27).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007 (Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007.

w latach 2003–2006, dzięki czemu dokumentacja jest aktualna. W niektórych z tych przypadków, w celu skompletowania pełnej dokumentacji wymaganej do ponownego przedłożenia wniosków dotyczących możliwego włączenia do załącznika I, w oparciu o takie same lub bardziej restrykcyjne możliwe wykorzystania, może być wymagana jedynie ograniczona liczba badań. Należy zapewnić przyspieszoną procedurę dla ponownego składania wniosków i przeprowadzania wzajemnej weryfikacji w przypadkach, gdy dokumentacja została skompletowana i omówiona niedawno. Powinno to również dotyczyć substancji z trzeciego i czwartego etapu programu przeglądu, w odniesieniu do których procedury zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007.

- (6) Należy uwzględnić także dodatkowe informacje, jeżeli zostały złożone w ustalonym terminie.
- (7) Należy umożliwić złożenie nowego wniosku w odniesieniu do tej samej substancji w dowolnym momencie.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady przedkładania i oceniania wniosków o włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, które zostały ocenione przez Komisję w ramach programu przeglądu, przewidzianego w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale które nie zostały włączone do załącznika I do tej dyrektywy w terminach określonych w lit. a), b) i c):

- a) dla substancji z pierwszego etapu – do dnia 31 grudnia 2006 r. lub, w przypadku metalaktylu, do dnia 30 czerwca 2010 r.;
- b) dla substancji z drugiego etapu – do dnia 30 września 2007 r.;
- c) dla substancji z trzeciego i czwartego etapu – do dnia 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się poniższe definicje:

- a) „wnioskodawca” oznacza osobę, która sama produkuje substancję czynną lub zleca jej wyprodukowanie innemu podmiotowi, lub osobę, która została wyznaczona przez producenta na jego wyłącznego przedstawiciela do celów zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem;
- b) „komitet” oznacza Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o którym mowa w art. 19 dyrektywy 91/414/EWG;
- c) „substancje z pierwszego etapu” oznaczają substancje czynne wymienione w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3600/92;
- d) „substancje z drugiego etapu” oznaczają substancje czynne wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 451/2000;
- e) „substancje z trzeciego etapu” oznaczają substancje czynne wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1490/2002;
- f) „substancje z czwartego etapu” oznaczają substancje czynne wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2229/2004.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA ZWYKŁA

Artykuł 3

Wniosek

1. Wnioskodawca, który chce zapewnić włączenie do załącznika I, do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnej objętej art. 1, powinien złożyć wniosek w odniesieniu do tej substancji czynnej, do państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy”) razem z pełną dokumentacją, w tym dokumentacją skróconą, jak określono w art. 4, wykazującą, że substancja czynna spełnia wymogi określone w art. 5 tej dyrektywy. Do wnioskodawcy należy wykazanie, że wymogi te zostały spełnione.

2. Przy składaniu wniosku wnioskodawca może, zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, żądać, by niektóre części dokumentacji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, były traktowane jako poufne. W przypadku każdego dokumentu lub każdej części dokumentu musi on wyjaśnić, dlaczego mają być one traktowane jako poufne.

Równocześnie wnioskodawca przedkłada też wszelkie wnioski o ochronę danych na mocy art. 13 dyrektywy 91/414/EWG.

Wnioskodawca osobno przedkłada informacje, które mają być traktowane poufnie.

Artykuł 4

Dokumentacja

1. Skrócona dokumentacja obejmuje:
 - a) dane odnoszące się do ograniczonej liczby typowych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, wykazujące spełnienie wymogów art. 5 dyrektywy 91/414/EWG;
 - b) w odniesieniu do każdego z wymogów w zakresie danych dotyczących substancji czynnych, określonych w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG, podsumowania i wyniki testów i badań, nazwę ich właściciela oraz tożsamość osoby lub nazwę instytutu, który je przeprowadził;
 - c) w odniesieniu do każdego z wymogów w zakresie danych dotyczących środków ochrony roślin, określonych w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG, podsumowania i wyniki testów i badań, nazwę ich właściciela oraz tożsamość osoby lub nazwę instytutu, który przeprowadził testy i badania odnoszące się do oceny wymogów określonych w art. 5 tej dyrektywy, biorąc pod uwagę, że brak danych w dokumentacji dotyczącej załącznika II lub załącznika III, wynikający z zaproponowanej ograniczonej liczby typowych zastosowań, może prowadzić do wprowadzenia ograniczeń przy włączaniu do załącznika I;
 - d) listę kontrolną poświadczającą kompletność dokumentacji przewidzianej w ust. 2;
 - e) powody, dla których przedłożone sprawozdania z testów i badań są konieczne dla pierwszego włączenia substancji czynnej;
 - f) ocenę wszystkich przedłożonych informacji.
2. Pełna dokumentacja zawiera pełen tekst poszczególnych sprawozdań z testów i badań dotyczących wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c).

Artykuł 5

Kontrola kompletności dokumentacji

1. W ciągu 30 dni od chwili otrzymania wniosku, korzystając z listy kontrolnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy sprawdza, czy dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 4.
2. Jeżeli brakuje jednego lub większej liczby elementów przewidzianych art. 4, państwo członkowskie powiadamia wnioskodawcę i określa termin ich złożenia. Okres ten nie może przekraczać sześciu miesięcy.
3. Jeżeli do końca okresu określonego w ust. 2 wnioskodawca nie złoży brakujących elementów, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy informuje o tym wnioskodawcę, Komisję i inne państwa członkowskie. Jeżeli po umożliwieniu wnioskodawcy wyrażenia swoich uwag Komisja stwierdzi, że wnioskodawca nie przedłożył brakujących elementów, wówczas przyjmuje ona decyzję stanowiącą, że dana substancja czynna nie zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Decyzja ta będzie kończyła ocenę danej substancji czynnej przeprowadzaną na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. Nowy wniosek dla tej samej substancji może zostać złożony w dowolnym momencie.
5. Jeżeli dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 3, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy powiadamia wnioskodawcę, Komisję, inne państwa członkowskie i Urząd, że przedłożony wniosek jest kompletny.

Artykuł 6

Publikowanie informacji

W odniesieniu do wniosków, których kompletność została potwierdzona, Komisja publikuje następujące informacje:

- a) nazwę substancji czynnej;
- b) datę złożenia wniosku;
- c) tożsamość/nazwę i adres wnioskodawców;
- d) państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy.

Artykuł 7

Przedkładanie informacji przez strony trzecie

1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które chce przedłożyć państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy informacje, które mogłyby okazać się przydatne podczas oceny i które dotyczą w szczególności potencjalnie niebezpiecznych skutków danej substancji czynnej lub jej pozostałości dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska naturalnego, może to uczynić bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 91/414/EWG, nie później niż w terminie 90 dni od daty opublikowania informacji, o której mowa w art. 6.

2. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy niezwłocznie przedkłada urzędowi i wnioskodawcy wszelkie otrzymane informacje.

3. Wnioskodawca może wysłać do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy oraz do Urzędu swoje uwagi dotyczące przedłożonych informacji, nie później niż 60 dni po ich otrzymaniu.

Artykuł 8

Ocena państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy

1. W ciągu 12 miesięcy od daty złożenia wniosku przewidzianego w art. 3 ust. 1 państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przygotowuje i przedkłada Komisji, z kopią dla Urzędu, sprawozdanie (zwane dalej „projektem sprawozdania z oceny”) oceniające, czy dana substancja czynna może spełniać wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG. Jednocześnie państwo to informuje wnioskodawcę o sporządzeniu projektu sprawozdania z oceny i zwraca się do niego o bezzwłoczne przekazanie zaktualizowanej dokumentacji Urzędowi, państwu członkowskiemu i Komisji.

2. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy może skonsultować się z Urzędem.

3. Jeżeli państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy potrzebuje dodatkowych informacji, ustala termin dostarczenia ich przez wnioskodawcę. W takim przypadku okres 12-miesięczny zostaje przedłużony o dodatkowy okres przyznany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dodatkowy okres wynosi maksymalnie sześć miesięcy i upływa w momencie otrzymania dodatkowych informacji przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Państwo to informuje o tym Komisję i Urząd. W przeprowadzonej ocenie państwo członkowskie pełniące

rolę sprawozdawcy uwzględni wyłącznie informacje przedłożone w dodatkowym okresie.

4. Jeżeli do końca okresu określonego w ust. 3 wnioskodawca nie złoży brakujących elementów, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy informuje o tym wnioskodawcę, Komisję i inne państwa członkowskie. Jeżeli Komisja, po przyznaniu wnioskodawcy możliwości zgłoszenia uwag, stwierdzi, że wnioskodawca nie przedłożył brakujących elementów niezbędnych do podjęcia decyzji, czy substancja spełnia wymogi określone w art. 5 dyrektywy 91/414/EWG, wówczas przyjmuje decyzję stanowiącą, że dana substancja czynna nie zostanie włączona do załącznika I do tej dyrektywy i kończy ocenę tej substancji czynnej na mocy niniejszego rozporządzenia.

5. Nowy wniosek dla tej samej substancji może zostać złożony w dowolnym momencie.

Artykuł 9

Otrzymanie projektu sprawozdania z oceny i dostęp do niego

Po otrzymaniu dokumentacji przewidzianej w art. 8 ust. 1 Urząd przekazuje wnioskodawcy, innym państwom członkowskim i Komisji projekt sprawozdania z oceny otrzymany od państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy.

Udostępnia go opinii publicznej po przyznaniu wnioskodawcy dwutygodniowego terminu na zwrócenie się o poufne traktowanie niektórych części projektu sprawozdania z oceny.

Urząd dopuszcza termin 90 dni na przedłożenie pisemnych uwag przez państwa członkowskie i wnioskodawcę.

W odpowiednich przypadkach Urząd przeprowadza wzajemną weryfikację, obejmującą ekspertów z państw członkowskich.

Artykuł 10

Stanowisko Urzędu

1. Urząd zajmuje stanowisko, czy dana substancja czynna może spełniać wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG, w terminie 90 dni od zakończenia okresu przewidzianego w art. 9 ust. 3 niniejszego rozporządzenia i powiadamia o tym wnioskodawcę, państwa członkowskie i Komisję.

W odpowiednich przypadkach Urząd wypowiada się w swoim stanowisku na temat opcji dotyczących środków ograniczających ryzyko w kontekście zamierzonych zastosowań określonych w projekcie sprawozdania z oceny.

2. Jeżeli Urząd potrzebuje dodatkowych informacji, wówczas w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy ustanawia okres nie dłuższy niż 90 dni na złożenie tych informacji przez wnioskodawcę do Urzędu i państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy. W takim przypadku okres 90-dniowy przewidziany w ust. 1 zostaje przedłużony o dodatkowy okres przyznany przez Urząd. Urząd informuje o tym Komisję i państwa członkowskie. W swoim stanowisku Urząd uwzględnia wyłącznie informacje przedłożone w dodatkowym okresie.

3. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy dokonuje oceny dodatkowych informacji i bezzwłocznie przedkłada je urzędowi, najpóźniej w terminie 60 dni od chwili otrzymania dodatkowych informacji.

4. W celu ułatwienia planowania prac Komisja i Urząd uzgadniają harmonogram wydawania stanowisk. Komisja i Urząd uzgadniają format, w jakim przedkładane są stanowiska Urzędu.

Artykuł 11

Przedstawienie projektu dyrektywy lub projektu decyzji

1. Komisja, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek wniosku złożonego przez nią w celu zmiany załącznika do dyrektywy Rady 79/117/EWG⁽¹⁾, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania stanowiska Urzędu lub informacji o nieprzedłożeniu przez wnioskodawcę brakujących elementów dokumentacji, przedkłada komitetowi projekt sprawozdania z przeglądu do ostatecznego zatwierdzenia podczas jego posiedzenia.

Wnioskodawca ma możliwość przedłożenia uwag dotyczących sprawozdania z przeglądu w terminie ustalonym przez Komisję.

2. Dyrektywa lub decyzja jest przyjmowana – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG i w oparciu o sprawozdanie z przeglądu przewidziane w ust. 1 oraz przy uwzględnieniu uwag przedłożonych przez wnioskodawcę w terminie ustalonym przez Komisję na mocy ust. 1 – pod warunkiem, że:

- a) włączenie substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w odpowiednich przypadkach podlega warunkom i ograniczeniom;
- b) substancja czynna nie jest włączona do załącznika I do tej dyrektywy.

3. Przyjęcie decyzji na mocy ust. 2 lit. b) będzie kończyło ocenę danej substancji czynnej przeprowadzaną na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Dostęp do sprawozdania z przeglądu

Końcowe sprawozdanie z przeglądu, z wyłączeniem wszelkich części, które odnoszą się do informacji poufnych zawartych w dokumentacji i uznanych za takie zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, zostaje przedłożone do konsultacji publicznej.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURA PRZYSPIESZONA

Artykuł 13

Warunki stosowania procedury przyspieszonej

Jeżeli substancja z drugiego, trzeciego lub czwartego etapu była przedmiotem decyzji o niewłączeniu podjętej zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG, a został sporządzony projekt sprawozdania z oceny, to każda osoba uczestnicząca w procedurze prowadzącej do podjęcia decyzji w charakterze powiadamiającego lub każda osoba, która – w porozumieniu z pierwotnym powiadamiającym – zastępowała go do celów niniejszego rozporządzenia, może przedłożyć wniosek zgodnie z przyspieszoną procedurą przewidzianą w art. 14–19 niniejszego rozporządzenia. Taki wniosek musi zostać przedłożony w terminie sześciu miesięcy od daty opublikowania decyzji o niewłączeniu w odniesieniu do substancji z trzeciego i czwartego etapu lub w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do substancji z drugiego etapu.

Artykuł 14

Wniosek

1. Wniosek określony w art. 13 jest przedkładany państwu członkowskiemu, które pełniło rolę sprawozdawcy podczas procedury oceny zakończonej przyjęciem decyzji o niewłączeniu, chyba że inne państwo członkowskie poinformuje Komisję o zamiarze przeprowadzenia oceny w porozumieniu z pierwotnym państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy.

2. Przy składaniu wniosku wnioskodawca może, na mocy art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, żądać, by niektóre części dodatkowych danych, o których mowa w art. 15 ust. 2, były traktowane jako poufne. W przypadku każdego dokumentu lub każdej części dokumentu musi on wyjaśnić, dlaczego mają być one traktowane jako poufne.

Wnioskodawca osobno przedkłada informacje, które mają być traktowane poufnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, s. 36.

Równocześnie przedkłada też wszelkie wnioski o ochronę danych na mocy art. 13 dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 15

Wymogi merytoryczne i proceduralne

1. Stosuje się następujące wymogi merytoryczne:

- a) specyfikacja substancji czynnej jest taka sama jak przedmiot decyzji o niewłączeniu. Może zostać zmieniona jedynie w stopniu, w jakim jest to konieczne, w świetle powodów leżących u podstaw wydania decyzji o niewłączeniu, dla umożliwienia włączenia tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG;
- b) możliwe wykorzystania substancji są takie same jak wykorzystania będące przedmiotem decyzji o niewłączeniu. Mogą one zostać zmienione jedynie w stopniu, w jakim jest to konieczne, w świetle przyczyn leżących u podstaw wydania decyzji o niewłączeniu, dla umożliwienia włączenia tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG;
- c) do wnioskodawcy należy wykazanie, że wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG zostały spełnione.

2. Wraz z wnioskiem wnioskodawca przedkłada również:

- a) dodatkowe dane niezbędne do rozpatrzenia konkretnych kwestii, które doprowadziły do przyjęcia decyzji o niewłączeniu;
- b) wszelkie dodatkowe dane odzwierciedlające obecny stan wiedzy naukowej i technicznej, a w szczególności zmiany, jakie w nim zaszły od czasu przedłożenia danych, które doprowadziły do przyjęcia decyzji o niewłączeniu;
- c) uzupełnienie do pierwotnej dokumentacji, jeśli jest to stosowne;
- d) listę kontrolną wykazującą, że dokumentacja jest kompletna, i wskazującą, które dane są nowe.

Artykuł 16

Publikowanie informacji

W odniesieniu do wniosków, których kompletność została potwierdzona, Komisja publikuje następujące informacje:

- a) nazwę substancji czynnej;

b) datę złożenia wniosku;

c) tożsamość/nazwę i adres wnioskodawców;

d) państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy.

Artykuł 17

Przedkładanie informacji przez strony trzecie

1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które chce przedłożyć państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy informacje, które mogłyby okazać się przydatne podczas oceny i które dotyczą w szczególności potencjalnie niebezpiecznych skutków danej substancji czynnej lub jej pozostałości dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska naturalnego, może to uczynić bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 91/414/EWG, nie później niż w terminie 90 dni od opublikowania informacji, o której mowa w art. 16.

2. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy bezzwłocznie przedkłada urzędowi i wnioskodawcy wszelkie otrzymane informacje.

3. Wnioskodawca może wysłać do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy oraz do Urzędu swoje uwagi dotyczące przedłożonych informacji, nie później niż 60 dni po ich otrzymaniu.

Artykuł 18

Ocena państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy

1. Termin, o którym mowa w art. 15 ust. 2, jest oceniany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, określone w art. 14 ust. 1, chyba że to państwo członkowskie uzgodni z innym państwem członkowskim, że to drugie państwo członkowskie będzie pełniło rolę sprawozdawcy. Wnioskodawca, Komisja, Urząd i inne państwa członkowskie są powiadamiane o tych uzgodnieniach.

2. W terminie sześciu miesięcy od daty przedłożenia wniosku państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przekazuje urzędowi i Komisji ocenę dodatkowych informacji dołączonych do sprawozdania, zwanego dalej „dodatkowym sprawozdaniem”, które powinno odzwierciedlać obecny stan wiedzy naukowej i technicznej, oraz, jeśli jest to konieczne, informacji pochodzących z pierwotnej dokumentacji, przy uwzględnieniu dostępnych informacji dotyczących potencjalnie niebezpiecznych skutków, przedłożonych przez jakąkolwiek trzecią stronę, i uwag otrzymanych od wnioskodawcy zgodnie z art. 17 ust. 3. Dodatkowe sprawozdanie ocenia, czy dana substancja czynna może spełniać wymogi art. 5 dyrektywy 91/414/EWG. Jednocześnie państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy informuje wnioskodawcę o sporządzeniu dodatkowego sprawozdania i zwraca się do niego o bezzwłoczne przekazanie zaktualizowanej dokumentacji urzędowi, państwom członkowskim i Komisji.

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy może skonsultować się z Urzędem.

3. Jeżeli państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy potrzebuje dodatkowych informacji, które nie wymagają przedłożenia nowych badań, wówczas ustala ono termin dostarczenia ich przez wnioskodawcę. W takim przypadku okres sześciomiesięczny, o którym mowa w ust. 2, zostaje przedłużony o dodatkowy okres przyznany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dodatkowy okres wynosi maksymalnie 90 dni i upływa w momencie otrzymania dodatkowych informacji przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Państwo to informuje o tym Komisję i Urząd. W przeprowadzonej ocenie państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy uwzględnia wyłącznie informacje przedłożone w dodatkowym okresie.

Artykuł 19

Dostęp do dodatkowego sprawozdania

1. Po otrzymaniu dodatkowego sprawozdania Urząd przekazuje je bezzwłocznie innym państwom członkowskim i wnioskodawcy celem zgłoszenia uwag. Uwagi te są przesyłane do Urzędu w terminie 30 dni od daty otrzymania dodatkowego sprawozdania. Urząd zbiera uwagi i przekazuje je Komisji.

2. Urząd udostępnia dodatkowe sprawozdanie na żądanie lub udostępnia do konsultacji każdej osobie. Wyjątek stanowią te elementy, które zostały uznane za poufne zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 20

Ocena

1. Komisja ocenia sprawozdanie dodatkowe i, w stosownych przypadkach, projekt sprawozdania z oceny, o którym mowa w art. 13, oraz zalecenie państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy, a także uwagi otrzymane w terminie 30 dni od daty otrzymania zebranych uwag od Urzędu.

Komisja może skonsultować się z Urzędem. Takie konsultacje mogą, gdzie stosowne, obejmować wnioski o przeprowadzenie wzajemnej weryfikacji, obejmującej ekspertów z państw członkowskich.

2. W przypadkach gdy Komisja konsultuje się z Urzędem w odniesieniu do substancji z etapu drugiego, Urząd wydaje swoje stanowisko najpóźniej w terminie 90 dni od daty otrzymania wniosku przez Komisję. Urząd wydaje sprawozdanie w sprawie stanowiska najpóźniej sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku dotyczącego substancji z trzeciego i czwartego etapu.

W odniesieniu do substancji z trzeciego i czwartego etapu, jeżeli Urząd potrzebuje dodatkowych informacji, które nie wymagają przeprowadzenia nowych badań, wówczas ustala on termin maksymalnie 90 dni na dostarczenie ich przez wnioskodawcę

urzędowi i państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy. W takim przypadku okres sześciomiesięczny, o którym mowa w poprzednim akapicie, zostaje przedłużony o dodatkowy okres przyznany przez Urząd.

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy dokonuje oceny dodatkowych informacji i bezzwłocznie przedkłada je urzędowi, najpóźniej w terminie 60 dni od chwili otrzymania dodatkowych informacji.

3. W celu ułatwienia planowania prac Komisja i Urząd uzgadniają harmonogram wydawania stanowisk. Komisja i Urząd uzgadniają format, w jakim przedkładane są stanowiska Urzędu.

Artykuł 21

Przedstawienie projektu dyrektywy lub projektu decyzji

1. Komisja, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek wniosku złożonego przez siebie w celu zmiany załącznika do dyrektywy Rady 79/117/EWG, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania informacji określonych w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy, stanowiska Urzędu lub informacji o nieprzedłożeniu przez wnioskodawcę brakujących elementów dokumentacji, przedkłada komitetowi projekt sprawozdania z przeglądu do ostatecznego zatwierdzenia podczas jego posiedzenia.

Wnioskodawca ma możliwość przedłożenia uwag dotyczących sprawozdania z przeglądu w terminie ustalonym przez Komisję.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i w oparciu o sprawozdanie z przeglądu przewidziane w ust. 1 oraz przy uwzględnieniu uwag przedłożonych przez wnioskodawcę w terminie ustalonym przez Komisję na mocy ust. 1 przyjmowana jest dyrektywa lub decyzja, pod warunkiem, że:

- a) włączenie substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w odpowiednich przypadkach podlega warunkom i ograniczeniom;
- b) substancja czynna nie jest włączona do załącznika I do tej dyrektywy.

Artykuł 22

Dostęp do sprawozdania z przeglądu

Końcowe sprawozdanie z przeglądu, z wyłączeniem wszelkich części, które odnoszą się do informacji poufnych zawartych w dokumentacji i uznanych za takie, zgodnie z art. 14 dyrektywy 91/414/EWG, zostaje udostępnione do konsultacji publicznej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 23

Opłaty

1. Państwa członkowskie ustanawiają system zobowiązujący wnioskodawców do uiszczania opłat lub należności za obsługę administracyjną i za związaną z nią ocenę dodatkowych danych lub dokumentacji.
2. Państwa członkowskie ustanawiają szczególną opłatę lub należność z tytułu oceny.
3. W tym celu państwa członkowskie:
 - a) wymagają uiszczenia opłaty lub należności odpowiadającej w możliwym stopniu kosztom poniesionym podczas procedur związanych z oceną każdego dodatkowych danych lub dokumentacji;
 - b) zapewniają, aby kwota opłaty lub należności była określana w sposób przejrzysty w świetle jej powiązania z rzeczywistymi kosztami badania i czynności administracyjnych związanych z przedłożeniem dodatkowych danych lub dokumentacji. Jednakże w celu obliczenia całkowitej należności państwa członkowskie mogą przewidzieć stałą skalę opłat opartą na kosztach średnich;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

- c) zapewniają, aby opłata była pobierana zgodnie z instrukcjami udzielanymi przez władze w każdym państwie członkowskim oraz aby dochód z tej opłaty był wykorzystywany wyłącznie w celu pokrycia kosztów rzeczywiście ponoszonych przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przy ocenie i czynnościach administracyjnych związanych z przedłożeniem dodatkowych danych lub dokumentacji, w odniesieniu do których to państwo członkowskie jest sprawozdawcą, lub w celu finansowania ogólnych działań służących wypełnieniu ich zobowiązań jako państw członkowskich, wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Inne obciążenia, należności lub opłaty

Przepisy art. 23 pozostają bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do zachowania lub wprowadzenia zgodnie z Traktatem należności, obciążeń lub opłat w odniesieniu do udzielania zezwoleń, wprowadzania do obrotu i stosowania oraz kontrolowania substancji czynnych oraz środków ochrony roślin, innych niż opłata przewidziana w tym artykule.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 34/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj i albuminą mleka ⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽⁴⁾, ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.

- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen zgodnie z pochodzeniem. W konsekwencji ceny reprezentatywne powinny być opublikowane.

- (3) Niezbędny jest jak najszybsze zastosowanie tej zmiany, uwzględniając sytuację na rynku.

- (4) Komitet Zarządzający ds. Mięsa Drobiowego i Jaj nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, s. 1). Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1468/2007 (Dz.U. L 329 z 14.12.2007, s. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 stycznia 2008 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

KOD CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	103,9	0	01
		112,4	0	02
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	110,0	2	01
		102,3	5	02
		131,6	0	03
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	228,3	22	01
		260,3	12	02
		326,6	0	03
0207 14 50	Pierś z kurczaka, mrożone	322,0	0	01
		283,9	0	02
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	110,8	10	01
0207 14 70	Inne kawałki kurczaka, zamrożone	211,9	22	01
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątrobkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %« mrożone	151,3	3	01
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	343,5	0	01
		363,9	0	03
0408 11 80	Żółtko jaj suszone	318,9	0	02
0408 91 80	Jaja ptasie bez skorupki suszone	374,2	0	02
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	218,2	21	01
		376,2	0	04
3502 11 90	Albumina jaja suszona	475,4	0	02

⁽¹⁾ Pochodzenie przywozu
01 Brazylia
02 Argentyna
03 Chile
04 Tajlandia”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 35/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych do niektórych rodzajów masła ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającego procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾, oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi

na ten przetarg, stosowne jest nieprzyznanie żadnych refundacji w okresie przetargowym kończącym się dnia 15 stycznia 2008 r.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 nie przewiduje się w okresie przetargowym kończącym się dnia 15 stycznia 2008 r. żadnej refundacji do produktów i krajów przeznaczenia wymienionych w art. 1 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 3). Rozporządzenie (EWG) nr 1255/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1543/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 62).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, s. 58. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 128/2007 (Dz.U. L 41 z 13.2.2007, s. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 36/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty na terenie Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku wołowiny i cielęciny, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Artykuł 33 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacje wywozowe należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie

higieny środków spożywczych⁽³⁾, oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.

- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1964/82 z dnia 20 lipca 1982 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych niektórych rodzajów wołowiny bez kości⁽⁵⁾ specjalna refundacja wywozowa może ulec obniżeniu, jeśli wywożona ilość mięsa bez kości wynosi mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % całkowitej masy mięsa otrzymanej przez odkostnianie.
- (6) Należy zatem uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem rozporządzenie Komisji (WE) nr 1218/2007⁽⁶⁾.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją wywozową na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, s. 2). Rozporządzenie (EWG) nr 1254/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 212 z 21.7.1982, s. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 19.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82, stawka refundacji wywozowej w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 7 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1218/2007.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wołowiny i cielęciny stosowane od dnia 18 stycznia 2008 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej (7)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	25,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	25,9
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	48,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	28,7
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	48,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	28,7
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	61,0
	B03	EUR/100 kg wagi netto	35,9
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 30 00 9050	US (3)	EUR/100 kg wagi netto	6,5
	CA (4)	EUR/100 kg wagi netto	6,5
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg wagi netto	22,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,5
0201 30 00 9100 (2) (6)	B04	EUR/100 kg wagi netto	84,7
	B03	EUR/100 kg wagi netto	49,8
	EG	EUR/100 kg wagi netto	103,4
0201 30 00 9120 (2) (6)	B04	EUR/100 kg wagi netto	50,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	29,9
	EG	EUR/100 kg wagi netto	62,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 30 90 9100	US (3)	EUR/100 kg wagi netto	6,5
	CA (4)	EUR/100 kg wagi netto	6,5

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej (7)
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg wagi netto	22,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,5
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	23,3
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	20,7
1602 50 95 9125 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	23,3
1602 50 95 9325 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	20,7

(1) Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 433/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, s. 3).

(2) Przyznanie refundacji jest uzależnione od spełnienia warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1359/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21) oraz, w odpowiednich przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1741/2006 (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 7).

(3) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 (Dz.U. L 308 z 8.11.2006, s. 7).

(4) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2051/96 (Dz.U. L 274 z 26.10.1996, s. 18).

(5) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1731/2006 (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12).

(6) Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, s. 39).

Określenie „zawartość przeciętna” odnosi się do ilości próbki, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, s. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

(7) Na mocy art. 33 ust. 10 zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie przyznaje się żadnej refundacji wywozowej dla produktów importowanych z krajów trzecich i reeksportowanych do krajów trzecich.

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

Kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

B00: Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty).

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrzenie i zapasy żywności (miejsca przeznaczenia określone w art. 36 i 45 oraz odpowiednio w art. 44 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 37/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1509/2007 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 70.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 18 stycznia 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,15	5,73
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,15	11,14
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,15	5,54
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,15	10,62
1701 91 00 ⁽²⁾	22,77	14,47
1701 99 10 ⁽²⁾	22,77	9,33
1701 99 90 ⁽²⁾	22,77	9,33
1702 90 95 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 38/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych
rozporządzeniem (WE) nr 1529/2007 dla podokresu styczeń 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1529/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami przywozowymi ryżu pochodzącego z państw, które są częścią regionu CARIFORUM, oraz z krajów i terytoriów zamorskich (KTZ)⁽³⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1529/2007 otworzyło na rok 2008 roczny kontyngent taryfowy na przywóz 187 000 ton ryżu wyrażonego w ekwiwalencie ryżu łuskanego, pochodzącego z państw stanowiących część regionu CARIFORUM (numer porządkowy 09.4219), kontyngent taryfowy na przywóz 25 000 ton ryżu wyrażonego w ekwiwalencie ryżu łuskanego, pochodzącego z Antyli Holenderskich i Aruby (numer porządkowy 09.4189), oraz kontyngent taryfowy na przywóz 10 000 ton ryżu wyrażonego w ekwiwalencie ryżu łuskanego, pochodzącego z najsłabiej rozwiniętych KTZ (numer porządkowy 09.4190).
- (2) W odniesieniu do kontyngentów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1529/2007, pierwszym podokresem jest styczeń.

- (3) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1529/2007 wynika, że w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4219 wnioski złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni stycznia 2008 r., zgodnie z art. 2 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, odnoszą się do ilości wyrażonej jako ekwiwalent ryżu łuskanego większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dla danego kontyngentu.

- (4) Ponadto z wymienionego wyżej komunikatu wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4189, 09.4190 wnioski złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni stycznia 2008 r., zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia 1529/2007, odnoszą się do ilości wyrażonej jako ekwiwalent ryżu łuskanego mniejszej niż ilość dostępna.

- (5) Należy również ustalić ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1529/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentem o numerze porządkowym 09.4219, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1529/2007, złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni stycznia 2008 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, o które wnioskowano, pomnożone przez współczynnik przydziału ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości dostępne w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4219, 09.4189 i 09.4190, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1529/2007, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 września 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 155.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w ramach podokresu obowiązywania kontyngentu styczeń 2008 r. oraz ilości dostępne dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1529/2007

Pochodzenie/produkt	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2008 r.	Ilości dostępne w podokresie maj 2008 r. (w kg)
Państwa stanowiące część regionu CARIFORUM (art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1529/2007)	09.4219	80,286290 %	62 334 003
— kody CN 1006, z wyjątkiem kodu CN 1006 10 10			
KTZ (art. 1 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1529/2007)			
— kod CN 1006			
a) Antyle Holenderskie i Aruba:	09.4189	— ⁽²⁾	15 942 363
b) mniej rozwinięte KTZ:	09.4190	— ⁽¹⁾	6 667 000

⁽¹⁾ Współczynnik przydziału nie ma zastosowania dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.
⁽²⁾ Wnioskowane ilości są mniejsze niż ilości dostępne lub równe im: wszystkie wnioski mogą zatem zostać zaakceptowane.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 39/2008**z dnia 17 stycznia 2008 r.****ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

konkretnych stawek na wcześniejsze ustalenie refundacji dotyczących tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

(5) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 przewiduje, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić w stosownych przypadkach refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów powiązanych.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że różnice między cenami produktów objętych art. 1 lit. a), b), c), d), e) i g) tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie mogą być pokryte refundacją wywozową.

(6) Artykuł 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje wypłatę pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego przetworzonego na kazeinę wyprodukowanego na terenie Wspólnoty, pod warunkiem że wymienione mleko i wyprodukowana z niego kazeina spełniają odpowiednie standardy.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, w stosunku do których ustala się stawkę refundacji, którą stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

(7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty ⁽³⁾ przewiduje, że masło i śmietana po obniżonych cenach powinny być udostępnione dla przemysłu produkującego niektóre towary.

(3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

(4) Jednakże w przypadku niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu istnieje niebezpieczeństwo naruszenia podjętych zobowiązań dotyczących wcześniejszego ustalania wysokich stawek refundacji. Dlatego konieczne jest podjęcie stosownych środków ostrożności, aby zapobiec takiemu niebezpieczeństwu nie wykluczając przy tym zawierania długoterminowych kontraktów. Ustanowienie

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji obowiązujące w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 oraz wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1496/2007 (Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1546/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 68).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 18 stycznia 2008 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):		
	a) w przypadku wywozu produktów podobnych do PG 3, zawierających masło po obniżonej cenie bądź śmietanę, uzyskane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005;	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów, zawierających masło po obniżonej cenie lub śmietanę, które zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005;	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %;	0,00	0,00
	c) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- do krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Liechtensteinu, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- na terytoria państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: do Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia, na wyspę Helgoland, Grenlandię, Wyspy Owcze oraz na obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- na terytoria europejskie, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, oraz terytoria nienależące do obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 listopada 2007 r.

zezwalająca na zakwaszanie moszczu gronowego i wina produkowanych w strefach uprawy winorośli B w Austrii w roku winiarskim 2007/2008

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5615)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2008/58/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 46 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wyjątkowe warunki pogodowe podczas okresu dojrzewania winogron w strefie uprawy winorośli B w Austrii spowodowały znaczące i nieodwracalne obniżenie kwasowości winogron i moszczu gronowego. Wspomniane wyjątkowe warunki pogodowe zaobserwowane podczas lata 2007 r. na terytorium Austrii są podobne do warunków normalnie występujących w strefach uprawy winorośli położonych znacznie bardziej na południe.
- (2) Ogólny poziom kwasowości dojrzałych winogron zbieranych w danych regionach jest wyjątkowo niski i nie odpowiada dobrej praktyce wytwarzania wina ani nie zapewnia jego prawidłowego przechowywania.
- (3) Należy zatem zezwolić Austrii na zakwaszanie moszczu gronowego i wina pochodzących ze strefy B, w odniesieniu do zbiorów z 2007 r., na warunkach

określonych w części E pkt 2, 3 i 7 załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od przepisów określonych w części E pkt 1 lit. a) załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 Austria może zezwolić na zakwaszanie moszczu gronowego i wina ze zbiorów z 2007 r. w strefie uprawy B, na warunkach określonych w części E pkt 2, 3 i 7 wspomnianego załącznika.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 grudnia 2007 r.

dotycząca zmiany współczynników korygujących, stosowanych od dnia 1 sierpnia 2006 r., 1 września 2006 r., 1 października 2006 r., 1 listopada 2006 r., 1 grudnia 2006 r. i 1 stycznia 2007 r., do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich oddelegowanych do pracy w krajach trzecich, jak również niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich przez okres do dziewiętnastu miesięcy od ich przystąpienia do UE

(2008/59/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, określone rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 13 akapit drugi jego załącznika X,

uwzględniając traktat o przystąpieniu dwóch państw członkowskich, w szczególności jego art. 33 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 453/2007 ⁽²⁾ ustalono zgodnie z art. 13 akapit pierwszy załącznika X do regulaminu pracowniczego współczynniki korygujące, którym podlegają od dnia 1 lipca 2006 r. wynagrodzenia urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich oddelegowanych do pracy w krajach trzecich, jak również wynagrodzenia niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich przez okres do dziewiętnastu miesięcy od ich przystąpienia do UE, wypłacane w walucie kraju zatrudnienia.
- (2) Zgodnie z art. 13 akapit drugi załącznika X do regulaminu pracowniczego należy zmienić niektóre współczynniki korygujące stosowane od dnia 1 sierpnia 2006 r., 1 września 2006 r., 1 października 2006 r., 1 listopada 2006 r., 1 grudnia 2006 r. i 1 stycznia 2007 r., jeżeli dane statystyczne, jakimi dysponuje Komisja, wykazują,

że różnice w kosztach utrzymania, mierzone według współczynnika korygującego i stosownego kursu wymiany walut, wzrosły w niektórych krajach trzecich o ponad 5 % od momentu ich ostatniego ustalenia lub dostosowania,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym zmienia się w sposób określony w załączniku współczynniki korygujące stosowane od dnia 1 sierpnia 2006 r., 1 września 2006 r., 1 października 2006 r., 1 listopada 2006 r., 1 grudnia 2006 r. i 1 stycznia 2007 r. względem wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich oddelegowanych do pracy w krajach trzecich, jak również wynagrodzeń niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich przez okres do dziewiętnastu miesięcy od ich przystąpienia do UE, wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia.

Kursy walutowe wykorzystywane do wyliczenia tych wynagrodzeń są ustalane zgodnie z zasadami wykonania rozporządzenia finansowego i odpowiadają dacie określonej w akapicie pierwszym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Benita FERRERO-WALDNER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 337/2007 (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące sierpień 2006 r.
Lesotho	68,3
Madagaskar	76,9
Mozambik	76,4
Zimbabwe	60,1

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące wrzesień 2006 r.
Senegal	85,5
Jemen	71,9
Zimbabwe	71,4

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące październik 2006 r.
Brazylia	79,3
Gwinea	55,8
Nepal	72,4
Demokratyczna Republika Konga	122,8
Zimbabwe	82,6

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące listopad 2006 r.
Algieria	91,4
Armenia	122,5
Indonezja	89,8
Mołdawia	55,8
Demokratyczna Republika Konga	125,6
Sudan	57,6
Zimbabwe	95,1

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące grudzień 2006 r.
Argentyna	50,7
Chile	72,4
Wyspy Salomona	89,1
Demokratyczna Republika Konga	127,1
Rwanda	89,6
Ukraina	106,5
Wenezuela	60,9
Zimbabwe	102,4

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące styczeń 2007 r.
Bangladesz	47,1
Botswana	63,3
Brazylia	83,9
Burkina Faso	94,9
Dżibuti	96,8
Erytrea	49,5
Etiopia	88,1
Gambia	58,6
Gruzja	99,8
Gwinea	52,3
Jamajka	90,2
Malawi	70,8
Maroko	91,1
Mauritius	65,7
Meksyk	73,7
Mozambik	76,1
Pakistan	53,5
Suazi	56,8
Tanzania	59,5
Jemen	74,5
Zimbabwe	114,9

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2003/548/WE w zakresie usunięcia pewnych typów łączy dzierżawionych z minimalnego zestawu łączy dzierżawionych

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6635)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/60/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej („dyrektywa ramowa”) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 1,uwzględniając dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usług powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników („dyrektywa o usłudze powszechnej”) ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 3,

po konsultacji z Komitetem ds. Łączności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lipca 2003 r. Komisja przyjęła decyzję 2003/548/WE z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych o zharmonizowanej charakterystyce i związanych z nim normach, określonego w art. 18 dyrektywy o usłudze powszechnej ⁽³⁾. Zestaw ten obejmował dwa typy dzierżawionych łączy analogowych i trzy typy dzierżawionych łączy cyfrowych o przepływności do 2 048 kb/s.
- (2) W związku z masowym przechodzeniem na nowe architektury sieciowe łączy dzierżawione typu analogowego utraciły swoje znaczenie techniczne. Rynek odpowiada na zapotrzebowanie na cyfrowe łączy dzierżawione, w szczególności na rosnące zapotrzebowanie na połączenia o dużej przepływności, tj. powyżej 2 048 kb/s. Konsultacje społeczne ujawniły, że państwa członkowskie,

stowarzyszenia przemysłowe i zainteresowane strony popierają usunięcie pięciu przedmiotowych typów łączy dzierżawionych z obecnego zestawu minimalnego.

- (3) Artykuł 18 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej stanowi, że Komisja może usunąć pewne typy łączy dzierżawionych z zestawu minimalnego.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2003/548/WE skreśla się listę zatytułowaną „Określenie minimalnego zestawu dzierżawionych łączy o zharmonizowanej charakterystyce i związanych z nią normach”.

Artykuł 2**Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, str. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

⁽³⁾ Dz.U. L 186 z 25.7.2003, str. 43.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 stycznia 2008 r.****zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w zakresie przywozu z Brazylii świeżego mięsa pochodzącego z bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 28)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/61/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 pkt 1 i 4 oraz art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 79/542/EWG z dnia 21 grudnia 1979 r. ustalająca wykaz krajów trzecich lub części krajów trzecich oraz ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i warunki zdrowia publicznego oraz świadectwa weterynaryjne przy przywozie do Wspólnoty niektórych żywych zwierząt i ich świeżego mięsa ⁽²⁾ stanowi, że przywóz tych zwierząt i mięsa musi spełniać wymagania ustanowione w odpowiednich wzorach świadectw opracowanych zgodnie z tą decyzją.

(2) Od 2003 r. misje Komisji w Brazylii odnotowują niedociągnięcia w odniesieniu do spełniania wymogów dotyczących przywozu do Wspólnoty mięsa pochodzącego z bydła. Brazylia została poinformowana o niektórych z tych niedociągnięć, jednak ostatnie misje Komisji wykazały poważne przypadki niezgodności w zakresie rejestracji gospodarstw, identyfikacji zwierząt oraz kontroli ich przemieszczania, a także nieprzestrzeganie wcześniejszych zobowiązań do przedsięwzięcia odpowiednich środków naprawczych.

(3) Zgoda na dalszy przywóz może być wydana tylko na bezpiecznych zasadach, tj. poprzez wzmocnienie kontroli i nadzoru nad gospodarstwami, z których pozyskiwane są zwierzęta kwalifikujące się do wywozu do Wspólnoty oraz poprzez opracowanie przez Brazylię tymczasowego wykazu takich gospodarstw; konieczne jest udzielenie gwarancji, że gospodarstwa te całkowicie spełniają wymagania w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty świeżego odkostnionego i dojrzałego mięsa pochodzącego

z bydła; gospodarstwa takie muszą zostać objęte audytami i inspekcjami, z których pełne sprawozdania udostępniane są Komisji.

(4) Służby Komisji dokonują w ramach działań Biura ds. Żywności i Weterynarii w krajach trzecich inspekcji, których celem jest weryfikowanie, czy umieszczone w wykazie gospodarstwa spełniają wymogi dotyczące przywozu do Unii Europejskiej.

(5) Po wcześniejszym poinformowaniu Komisji tymczasowy wykaz gospodarstw może zostać zweryfikowany z uwzględnieniem wyników tych inspekcji. Wykaz zatwierdzonych gospodarstw powinien zostać podany do publicznej wiadomości do celów informacyjnych poprzez zintegrowany skomputeryzowany system weterynaryjny TRACES.

(6) Konieczne jest zaznaczenie w wykazie krajów trzecich dopuszczonych do wywozu świeżego mięsa do Wspólnoty w części 1 załącznika II do decyzji 79/542/EWG, że do przywozu do Wspólnoty może zostać dopuszczone wyłącznie świeże odkostnione i dojrzałe mięso pochodzące z bydła, uzyskane ze zwierząt ubitych po dacie wejścia w życie niniejszej decyzji, ponieważ nowe wymogi dotyczące zatwierdzonych gospodarstw mogą być zagwarantowane tylko w odniesieniu do takiego mięsa. Równocześnie należy poprawić błąd w tej tabeli.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz krajów trzecich w części 1 załącznika II i wzór świadectwa „BOV” w części 2 załącznika II do decyzji 79/542/EWG.

(8) Aby uniknąć zakłóceń w handlu, przesyłki świeżego odkostnionego i dojrzałego mięsa pochodzącego z bydła, zatwierdzone i wysłane przed wejściem w życie niniejszej decyzji, powinny być dopuszczone przez określony czas do przywozu do Wspólnoty.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2002, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/736/WE (Dz.U. L 296 z 15.11.2007, str. 29).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W wykazie krajów trzecich znajdującym się w części 1 załącznika II do decyzji 79/542/EWG wiersz dotyczący terytorium „BR – Brazylia” otrzymuje brzmienie:

BR – Brazylia	„BR-0	Cały kraj	EQU				
	BR-1	Część stanu Minas Gerais (z wyjątkiem regionalnych przedstawicielstw Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Setelagoas i Bambuí); Stan Espírito Santo; Stan Goiás; Część stanu Mato Grosso obejmujący jednostki regionalne: — Cuiaba (z wyjątkiem gmin San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone i Barão de Melgaço), — Cáceres (z wyjątkiem gminy Cáceres), — Lucas do Rio Verde, — Rondonópolis (z wyjątkiem gminy Itiquiora), — Barra do Garça, — Barra do Burgres; Stan Rio Grande do Sul	BOV	A oraz H	1		31 stycznia 2008 r.
	BR-2	Stan Santa Catarina	BOV	A oraz H	1		31 stycznia 2008 r.”

Artykuł 2

W świadectwie weterynaryjnym „BOV” określonym w części 2 załącznika II do decyzji 79/542/EWG:

1) sekcja 10.3 otrzymuje brzmienie:

„10.3 zostało pozyskane ze zwierząt pochodzących z gospodarstw:

- a) w których żadne z przebywających tam zwierząt nie zostało zaszczepione przeciwko [pryszczycy lub] ⁽¹²⁾ księgosuszowi, oraz
- ⁽⁵⁾ albo [b) w których to gospodarstwach oraz w gospodarstwach położonych w promieniu 10 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu przez ostatnie 30 dni,]
- ⁽⁵⁾ ⁽¹³⁾ albo [b) w których nie ma żadnego urzędowego ograniczenia podyktowanego względami zdrowia zwierząt oraz w których to gospodarstwach i w gospodarstwach położonych w promieniu 25 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu w ciągu poprzednich 60 dni, oraz
- c) w których zwierzęta przebywały przez co najmniej 40 dni przed bezpośrednią wysyłką do rzeźni;]

- (⁵) (¹⁸) [d] na które w ciągu ostatnich trzech miesięcy nie zostały wprowadzone zwierzęta z obszarów, z których WE nie zezwala na przywóz;
- e) w których zwierzęta są zidentyfikowane i zarejestrowane w krajowym systemie identyfikacji i certyfikacji pochodzenia bydła;
- f) wymienionych jako gospodarstwa zatwierdzone, w następstwie pozytywnych wyników inspekcji właściwych organów i sporządzonego przez nie oficjalnego sprawozdania, w TRACES (¹⁹) oraz w których właściwe organy przeprowadzają regularne inspekcje, których celem jest zapewnienie, że przestrzegane będą odpowiednie wymogi przewidziane w niniejszej decyzji;]
- (⁵) (¹⁴) albo[b] w których nie ma żadnego urzędowego ograniczenia podyktowanego względami zdrowotnymi zwierząt oraz w których to gospodarstwach i w gospodarstwach położonych w promieniu 10 km od nich nie było przypadków/ognisk pryszczycy lub księgosuszu w ciągu poprzednich 12 miesięcy, oraz
- c) w których zwierzęta przebywały przez co najmniej 40 dni przed bezpośrednią wysyłką do rzeźni;”;

2) po uwadze (¹⁸) dodaje się uwagę (¹⁹) w brzmieniu:

„(¹⁹) Wykaz zatwierdzonych gospodarstw dostarczony przez właściwy organ poddawany jest regularnie weryfikacji i aktualizowany przez właściwy organ. Komisja zadba, by powyższy wykaz zatwierdzonych gospodarstw został podany do publicznej wiadomości do celów informacyjnych poprzez jej zintegrowany skomputeryzowany system weterynaryjny (TRACES).”.

Artykuł 3

Przesyłki zawierające świeże odkostnione i dojrzałe mięso pochodzące z bydła, dla których wystawiono świadectwa weterynaryjne zgodnie z decyzją 79/542/EWG przed wejściem w życie zmian wprowadzonych niniejszą decyzją, z datą wydania wcześniejszą niż 31 stycznia 2008 r., oraz które znajdowały się tego dnia w transporcie do Wspólnoty, mogą być przywożone do Wspólnoty do dnia 15 marca 2008 r.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 31 stycznia 2008 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji